

FINLANDS FISKARE

2022

FENA

FISKE PASSAR FÖR ALLA

NÄSTAN 10 MILJONER
EURO I FISKEVÅRDS-
AVGIFTER

EN KOMMERSIELL
FISKARE KAN VARA
UNG OCH KVINNA

FISKEFORSKAREN
AVSLÖJAR DET
BÄSTA FISKEVÄDRET

SÅ HÄR KOLLAR DU FISKE-
BEGRÄNSNINGARNA
FRÅN WEBBTJÄNSTEN!

SPARA DITT
FISKEKORT SOM FINNS
PÅ BAKPÄRMEN!

I detta nummer

4 Nästan 10 miljoner euro till fiskerihushållningen

Medlen från fiskevårdsavgifterna fördelas till förmån för fisket och fiskevattnen. Vi berättar hur man med fjolårets influtna medel hjälpte vandringsfiskarna, ungdomarnas fritidsfiske och fiskeövervakningen.

14 Kalastusrajoitus.fi: så här använder du tjänsten!

En fiskare testade tjänsten Kalastusrajoitus.fi, som är ytterst viktig för alla fiskare. I tjänsten hittade fiskaren snabbt information om var det räcker att betala fiskevårdsavgiften och var det dessutom krävs ett lokalt fisketillstånd.

20 När nappar fisken bäst? Tre tips från forskaren

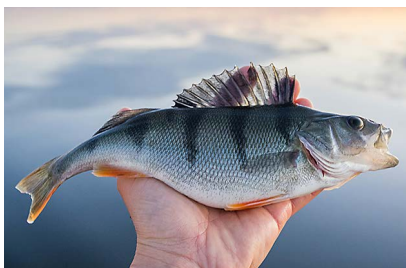
Fiskekalendern stämplas ofta som nonsens. Man får väl fisk när kroken eller fångstredskapet är i vattnet? Forskaren avslöjar när fisken normalt är i rörelse och som ivrigast letar efter mat.

8 När fiskeintresset blev till ett yrke

Fisket är inte ett utdöende yrke, i motsats till vad man ofta tror. Vi presenterar två unga proffs, som numera försörjer sig som kommersiella fiskare.

12 Abborren är ett mysterium för många

Abborren är fortfarande fångstfisk nummer ett bland fritidsfiskarna. Även forskarna har goda nyheter: nationalfiskens medellängd har ökat i flera vatten och arten hotas inte av varmare vatten. Vad handlar det om?

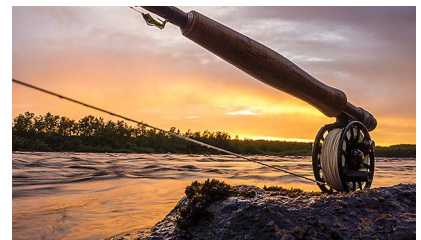

17 EU begränsade fritidsfisket till havs

Fritidsfiskarnas laxfiske har begränsats ytterligare. I Finska viken är begränsningen två fiskar per dag, men i Bottniska viken är den vilda laxen fredad utom vid kusten. Vi samlade begränsningarna på kartan.

18 Får fritidsfiskaren sälja sin fångst?

Sälj inte din fiskfångst förrän du har läst den här artikeln. I sociala medier går försäljningen av fisk ibland slarvigt till. Exempelvis får endast kommersiella fiskare sälja fångster från havet.

22 Att kräftpesten sprids är människans fel

Den finländska flodkräftan lider. Orsaken till lidandet är signalkräftan, en främmande art som människan fört in i våra vatten, och ofta också fiskarnas vårdslöshet.

24 Klipp ut ditt fiskekort från baksidan!

Den lilla fiskarens eget kort medföljer.

Vad är Fena?

Tidningen Fena utkommer en gång om året och delas ut från våren fram till hösten till fiskare som under innevarande år har betalat fiskevårdsavgiften för hela kalenderåret. På tidningens baksida finns mottagarens personliga fiskekort. I Fena kan du läsa om hur fiskevårdsavgiften används, om ansvarsfullt fiske och om aktuella teman som berör fiskerinäringen. Tidningen produceras i samarbete mellan aktörer inom den offentliga förvaltningen och fiskeorganisationerna, och den finansieras av fiskevårdsavgifterna.

REGIONAL VISION SYNS I PLANERNA FÖR NYTTJANDE OCH VÅRD

Vi står inför den tid på året då vattnen lockar till fiske och vi fiskeentusiaster sätter kurs mot fiskevattnen i ett sommarfagert Finland. Här i de tusen sjöarnas land finns det oändligt med utmärkta fiskemöjligheter. Fiske och ökad användning av fisk är dessutom på många sätt viktiga frågor. Det är viktigt att ta hand om fiskevattnen och sörja för fiskemöjligheterna även i framtiden.

I vårt land finns 118 fiskeriområden som utvecklar fiskerinäringen i den egna regionen och främjar samarbetet mellan medlemmarna för att ordna ett hållbart nyttjande och vård av fiskeresurserna. Fiskeriområdenas medlemmar är vi innehavare av fiskerätt och de landsomfattande organisationerna inom fiskeribranschen.

Fiskeriområdets viktigaste uppgift är att planera ett hållbart nyttjande och hållbar vård av fiskeresurserna. Varje fiskeriområde har i uppgift att utarbeta ett förslag till plan för nyttjande och vård för sitt område, vars innehållskrav fastställs i lagen om fiske. Planerna ska innehålla bland annat en plan över åtgärder för att utveckla och främja fisket samt ett förslag till behövliga åtgärder för regional reglering av fisket och åtgärder för vård av fiskbestånden.

Det har varit en utmanande uppgift för fiskeriområdena att göra upp planerna för

nyttjande och vård. Det har funnits mycket att samordna i fråga om olika intressen och vissa kompromisser har varit nödvändiga. En del av aktörerna hade gärna gett Jord- och skogsbruksministeriet ett starkare grepp om styrningen av arbetet med planerna. Ministeriet anser dock att det är viktigt att sträva efter en regional vision för att de regionala särdragen ska beaktas på lämpligt sätt i ordnandet av fisket. För att finansiera genomförandet av planerna används medel från fiskevårdsavgifterna.

Om fiskelyckan är god kan fisketuren sluta med en fin fångst att ta med hem. Det lönar sig att fiska och äta inhemsk fisk. Att öka utbudet och användningen av inhemsk fisk på ett hållbart sätt ger många positiva effekter: ekonomin gynnas, fler arbetstillfällen skapas och miljön mår bättre.

Ökad användning av fisk främjar också människornas hälsa och minskar kostens klimatpåverkan. Fisket avlägsnar effektivt näringsämnen från vattnen och minskar på så sätt övergödningen. Att äta fisk förlänger som bekant livslängden och minskar antalet sjukdomar. Enligt näringsrekommendationerna borde vi äta fisk minst två gånger i veckan.

Med det i åtanke önskar jag fiskelycka, fina fisketurer och goda lästunder med Fena!

Jari Leppä
Jord- och skogsbruksminister

FENA

6:e årgången
Utgivningsdatum
18.4.2022

REDAKTIONS- SEKRETERARE

Aku Ahlholm, Kirsi Suojoki,
Forststyrelsen
eraluvat@metsa.fi

REDAKTION

Jord- och skogsbruks-
ministeriet
Eija Kirjavainen (ordf.)
Roni Selén

Forststyrelsen
Mikko Malin

Närings-, trafik- och
miljöcentralen
Teemu Hentinen
Mikko Koivurinta
Hannu Salo

Naturresursinstitutet
Merja Lindroos

Suomen sisävesiammatti-
kalastajien liitto ry
Juha Piilola

Centralorganisation rf
Jaana Vetikko

Centralförbundet för
Fiskerihushållning
Tapio Gustafsson
Malin Lönnroth

Finlands Yrkes-
fiskarförbund FYFF rf
Kim Jordas

LAYOUT
Oy Preesens Ab

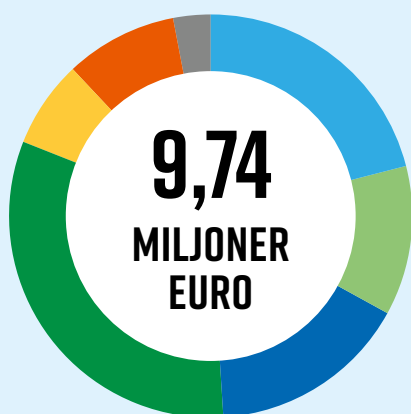
PAINO
PunaMusta

RESPONSBLANKETT OCH
TIDNINGSARKIV
Eraluvat.fi/Fena

ADRESSKÄLLA
Forststyrelsens
kundregister för jakt- och
fisketillstånd (fiskevårds-
avgiftsregistret)

Vad används FISKEVÅRDSAVGIFTERNA TILL?

I FJOL UPPGICK INTÄKTERNA FRÅN FISKEVÅRDSAVGIFTERNA TILL EXAKT 9,74 MILJONER EURO.
HÄR BERÄTTAR VI VAD PENGARNA ANVÄNTS TILL.

Så här fördelas de inbetalda medlen från i fjol:

- 32 %** Ersättningar till vattenområdenas ägare
- 21 %** Hållbar nyttjande- och vård av fiskevatten samt fiskeövervakning
- 16 %** Fiskerirådgivningstjänster
- 12 %** Fiskeriområdenas verksamhet
- 9 %** Forskning och verkställande av lagen om fiske
- 7 %** Kostnader för att uppbära fiskevårdsavgiften
- 3 %** Övriga kostnader så som kostnader för fiskerihushållningens register

Fiskevårdsavgifterna fördelas enligt 82 § i lagen om fiske.

Hållbart fiske på agendan i Lappland

I Lappland har man främjat hållbart fiske och gett handledning framför allt till ungdomar. I projektet som startade i februari 2020 och avslutades vid årsskiftet har man informerat om hållbart fiske samt arbetat för att främja hobbyfisket och fiskeövervakningen i Kolari och Muonio.

Ordförande **Mauri Kylmämaa** beklagar att en del av evenemangen fick ordnas för en mindre publik än man hade önskat på grund av coronarestriktionerna.

– I synnerhet bland de yngre vill vi gärna fortsätta att sprida budskapet om hållbart fiske. Vi har för avsikt att ordna fler evenemang i år, om vi får förlängning för projektet, konstaterar Mauri Kylmämaa.

Fiskefostran börjar bland de unga, så föreningen ordnade en kurs i hållbart insjöfiske för 12-åriga hobbyfiskare. De unga fick handledning i bland annat användning av fiskeredskap som stöder hållbart fiske. I kursen deltog 13 ungdomar.

Föreningen ordnade också en kurs i fiskeövervakning och ett prov för övervakare. På så sätt fick man sju nya fiskeövervakare till fiskevattnen i Kolari och Muonio.

– NTM-centralen har övervakare i Torne älv och Muonio älv, och nu fick vi nya övervakare till sjöarna, berättar Kylmämaa.

Föreningen har också ordnat ett öppet evenemang för hållbart fiske i Kolari. I evenemanget deltog ett tiotal kommersiella fiskare och fritidsfiskare.

Föreningen Lapin Kalastusmatkailu ry grundades 2019 i Kolari. Föreningens syfte är att ge fisketurismen en starkare röst inom turistbranschen och utanför den.

Yngel av vandringsik i Eura å

MED FISKEVÅRDS-
FINANSIERAD
AVGIFTER

PYHÄJÄRVI-INSTITUUTTI OCH
DESS PARTNER UTREDER
VANDRINGSSIKENS STATUS I
EURA Å. INVENTERINGEN AV
LEKOMRÅDEN HAR GETT
GLÄDJANDE RESULTAT, EFTERSOM
VILDA YNGEL OBSERVERADES VID
YNGELHÅVNINGARNA VÅREN 2021.

Eura å har sin början i Pyhäjärvi i Säkylä och mynnar ut i Bottenhavet. Det har tagit länge för ån att återhämta sig från utsläppen från industrin och avloppsvatten från samhällen som belastat vattenmiljön i tiotals år. På 2010-talet syntes positiva tecken: bestånd av vandrande laxfiskar har återvänt till ån tack vare omfattande utplanteringar.

Varje höst vandrar öring, lax och vandringsik upp i Eura å för att leka. Det finns inte särskilt mycket information om vandringsikens yngelproduktion och fortplantningsområden. Vid yngelhävningen som Naturresursinstitutet gjorde 2014 observerades inga vilda sikyngel.

– Vid yngelhävningen förra våren hittade vi för första gången yngel av vandringsik i Eura å. Sikarna stannar huvudsakligen i åns nedre lopp, nedanför Pappilankoski, men vi hittade vilda yngel också i delar av ån ovanför Pappilankoski, berättar en nöjd **Lauri Anttila**, expert vid Pyhäjärvi-instituutti.

Trots att det fanns bara ett fåtal yngel var resultatet tydligt och klart: yngel kläcks i Eura å. Enligt Anttila bekräftar resultaten också vad deltagarna i inventeringen rapporterat om sina observationer: ett stort antal lekande fiskar vandrar upp i ån på hösten.

Romlådor ger information om vattenkvaliteten

De första yngelhävningarna inom ramen för det tvååriga projektet EuraSiika, som kartlägger sikens lekområden och planerar restaureringar i Eura å, gjordes förra våren. I fjol inventerades också botten för att hitta lekplatser. Informationen från inventeringen användes i november för

att placera ut romlådor med vandringsik från Kumo älv på rätt platser i Eura å.

– Lådorna tas upp på våren. På basis av hur rommen har klarat sig bedömer vi hur vattenkvaliteten i Eura å lämpar sig för sikens yngelproduktion. Exempelvis surhetstopparna från sulfatjordarna i de mittersta delarna av avrinningsområdet kan tidvis utgöra en risk för rommens överlevnad.

Restaureringsplan under arbete

I år fortsätter botteninventeringarna och yngelhävningarna upprepas. Inom ramen för projektet inleds också arbetet med att göra upp en restaureringsplan.

– Vi söker platser med lämpliga förhållande för lek, i synnerhet i åns nedre lopp, nedanför Pappilankoski. Det finns väldigt lite forskningsdata om vandringsiken, så vi måste undersöka stenmaterialet på botten noga, för att se till att rommen inte

täcks av suspenderat material eller sköljs bort med strömmen.

Forsarna i Eura ås nedre lopp restaureras i år framför allt för att förbättra öringens och laxens reproduktionsframgång. Anttila hoppas på separat finansiering för restaurering av vandringsikens lekplatser under de närmaste åren.

Ett program för uppföljning av restaureringarnas effekt görs också upp. Restaureringsplanen för sikyngelproduktionen är kopplad till restaureringsplanen för fiskenäringen i Eura å.

Projektet EuraSiika fick 16 000 euro i finansiering ur fiskevårdsavgiftsmedlen från NTM-centralen. Pyhäjärvi-instituutts samarbetspartner är Naturresursinstitutet, delägarlagen i Eura å och vattenskyddsföreningen Eurajoen vesiensuojeluyhdistys ry. Delägarlagen och vattenskyddsföreningen sköter observationen av siken som talkoarbete och hjälper till med arbetet i terrängen.

Bild: Lauri Anttila

Bild: Lauri Anttila

Bild: Tero Forsman

Lari Veneranta lägger ut romlådor i Eura å.

Lauri Anttila kontrollerar resultaten.

Nu uppmuntras kvinnor att fiska

MED FISKEVÅRDS-
FINANSIERAD
AVGIFTER

PROJEKTET MIMMIT KALASTAA (TJEJER SOM FISKAR) STRÄVAR EFTER ATT LOCKA FLER FLICKOR OCH KVINNOR ATT HOBBYFISKA, GÖRA DET LÄTTARE ATT BÖRJA FISKA OCH ÖKA INTRESSET FÖR DEN JÄMSTÄLLDA HOBBYN.

Hela 40 procent av männen fiskar, men endast 20 procent av kvinnorna. Ändå är fiske en jämställd hobby för alla.

Johanna Antila, koordinator vid Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation, konstaterar att syftet med projektet Mimmit kalastaa är att uppmuntra flickor och kvinnor att modigt ge sig ut och fiska – på egen hand, ensam eller i grupp.

– Med kampanjen vill vi betona att hobbyn är jämställd och få bort stämpeln att fiske på något sätt är en manlig hobby. Därför försöker vi också påverka bilden av fisket som hobby, säger Johanna Antila.

Med bilden av fisket menar hon hur fiske avbildas ur ett manligt perspektiv i reklamer, sociala medier och traditionella medier. Hon vill se fler kvinnliga fiskare i bilden utåt.

– Varje fritidsfiskare eller förening kan bidra till att uppmuntra flickor och kvinnor att fiska, till exempel genom att informera om projektet och ordna kurser. Tillsammans kan vi locka fler kvinnor till hobbyn.

Kampanjen behövs också för att centralorganisationen från allt fler föreningar och fritidsfiskardistrikt fått budskapet att kvinnor är intresserade av hobbyn.

– Med det som grund ansåg vi att det nu behövs vägledning och information riktad till flickor och kvinnor. Vi försöker lyssna noga till rösterna från fältet.

Information och entusiasm

Webbplatsen mimmitkalastaa.fi (på finska) som stöder projektet är redan öppen. Där finns samlad information med låg tröskel, för att det ska vara lätt att börja fiska. På webbplatsen finns information för den som är intresserad av hobbyn, tips och intressanta blogginlägg från kvinnor som fiskar.

Bild: Kimmo Ervola

Jaana Jekkonen är aktiv både på fiskevattnen och i sociala medier.

Information ges också om evenemang och kurser som är öppna för flickor och kvinnor på olika håll i Finland. Snart kommer åtminstone nybörjarkurser i fiske.

Webbplatsen ger tillförlitlig information på ett begripligt och tillgängligt sätt om till exempel tillståndsförfaranden och handledning i fiske. På så sätt blir det lättare att börja fiska och nybörjare behöver inte sälla fram informationen själva.

– En annan viktig informationskanal är vårt Instagramkonto @mimmitkalastaa. Syftet med kontot är att inspirera och uppmuntra flickor och kvinnor att fiska.

Johanna Antila berättar att alla centralorganisationens 13 fritidsfiskardistrikt och deras medlemsföreningar har utmanats att delta i kampanjen. Partner i projektet är också bland annat Forststyrelsen, företag inom fiskerisektorn och mässarrangörer.

– Vi har också kontaktat olika influencers och kvinnliga fiskare, för att försöka inspirera kvinnor att prova på hobbyn.

Under året presenteras innehåll och teman med anknytning till hobbyfiske bland flickor och kvinnor i våra egna kommunikationskanaler och nätverk, konstaterar Antila.

Kampanjinnehåll och egna kommunikationskanaler för kampanjen Mimmit kalastaa sammanställdes under 2021. I år ska kampanjen förankras som en del av kommunikationen hos föreningar och partner. Projektet fick statlig finansiering ur fiskevårdsavgiftsmedlen på 50 000 euro.

I Finland finns det 2 000 aktiva fiskeövervakare och fler behövs

Bild: Jere Malinen

DEN SOM VILL BLI FISKEÖVERVAKARE MÅSTE AVLÄGGA ETT PROV SOM ORDNAS AV NTM-CENTRALEN. PROVET SKA AVLÄGGAS PÅ NYTT VART TIONDE ÅR.

Fiskeövervakningens uppgift är att se till att fiskare har de fisketillstånd som behövs och följer bestämmelser och föreskrifter som gäller fisket. Centralförbundet för Fiskerihushållning har utrett den befintliga övervakningen och utbildningen i projektet Enemmän ja parempaa (Mer och bättre), vars syfte är att förbättra fiskeövervakningen och fiskeriområdenas verksamhet.

Efter att ha avlagt provet befullmäktigas fiskeövervakaren vanligtvis av ett fiskeriområde eller delägarlag för att sköta övervakningen på deras verksamhetsområde. I Finland finns cirka 2 000 utbildade och befullmäktigade fiskeövervakare.

Informatör **Tapio Gustafsson** vid Centralförbundet för Fiskerihushållning berättar att en del av övervakarna är mycket aktiva, andra mindre.

– De första 1 500 övervakarna godkändes efter avlagt prov 2011, så de här övervakarnas tillstånd går nu ut. Det finns många av dem och de kan fortsätta med sitt arbete endast genom att avlägga ett nytt prov. Flera provtillfällen har naturligtvis ordnats under årens lopp, och i slutet av fjolåret ordnades flera tillfällen att avlägga provet på nytt, säger Gustafsson.

Flera kurser och prov kommer att ordnas i år på olika håll i Finland. Enligt Gustafsson finns det fortfarande många vatten i Finland där mer övervakning behövs, så nya övervakare är välkomna.

Utbildning ger färdigheter

Den lokala fiskeövervakningen grundar sig på riktlinjerna i de nya nyttjande- och vårdplaner som ska tas i bruk i år. De regionala medlemsorganisationerna i Centralförbundet för Fiskerihushållning har tagit sig an utmaningen att ordna kurser och provtillfällen.

I projektet har man utarbetat en kursplan, skapat innehåll till fiskeövervakningskurserna och gjort upp en tidtabell för kurserna.

Det är inte nödvändigt att delta i utbildningen för att avlägga provet, men kursen ger de färdigheter som behövs för att klara provet. Provet testar både kunskaper om lagstiftningen och kundservicefärdigheter. Provet har utarbetats av NTM-centralen.

– En kurs pågår ungefär en halv dag och provet tar högst en timme. På kursen går man igenom det viktigaste materialet och den som vill bli övervakare studerar sedan detaljerna i lagstiftningen på egen hand. Vi har också gett ut handboken Fiskeövervakarens handbok till hjälp för den som vill bli övervakare och avlägga provet.

Fritidsfiskare uppskattar övervakningen. Enligt en enkät från 2019 fick övervakarnas vänlighet i genomsnitt betyget 8,7 och övervakarnas sakkunskap fick betyget 8,2. Genomsnittet på över 8 vittnar om verksamhetens höga kvalitet.

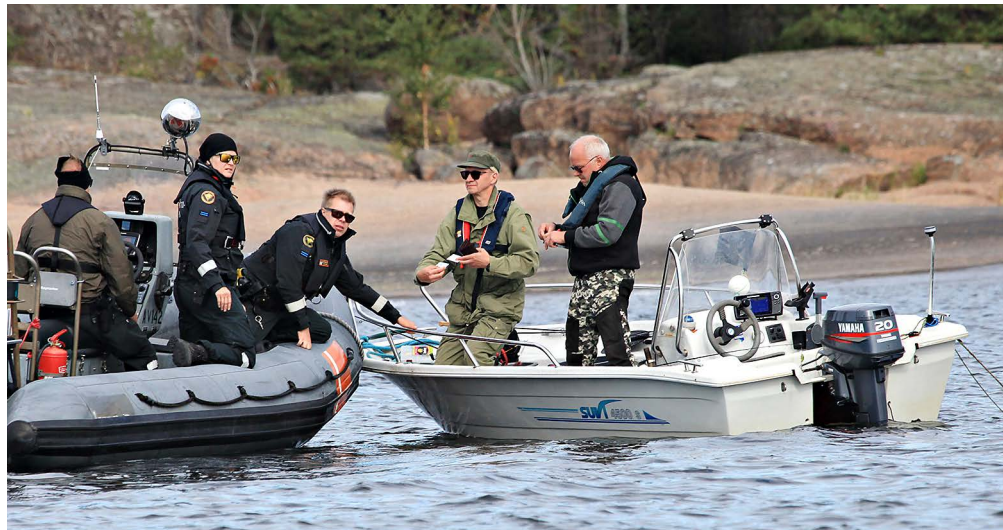
– Övervakningen handlar inte bara om att fråga efter tillstånd eller kontrollera fångstmåtten. Det behövs också rådgivning och handledning, till exempel om fredningstiderna. En övervakare måste kunna bemöta olika typer av människor, betonar Tapio Gustafsson.

Det tvååriga utvecklingsprojektet Enemmän ja parempaa fick statlig finansiering ur fiskevårdsavgiftsmedlen på 77 000 euro.

Fiskeövervakare Sami Kurenniemi kontrollerar om en katsu som lagts ut har behörigt tillstånd.

Bild: Aku Ahlholm

Utöver fiskeövervakarna deltar också myndigheterna i övervakningen av fisket. Äldre sjöbevakarna Niina Heinonen, Jarno Kinnunen och Lauri Karjunen kontrollerar Raine och Pertti Hyppänens tillstånd i Finska viken.

Två unga PROFFS

FÖR DEN SOM HAR FISKE SOM YRKE ÄR DEN PERFEKTA
ARBETSDAGEN EN VINDSTILLA DAG MED RIKLIG FÅNGST.
VI TRÄFFADE TVÅ UNGA FISKARE SOM SER SITT ARBETE SOM ETT KALL.

Hemma hos fiskare **Konsta Kankaala**, 28, ringer väckarklockan ofta redan före klockan sex på morgonen. Kankaala hoppar i bilen och börjar köra ut föregående dags fångst till affärerna.

Först notiden på morgonen kommer han iväg ut på sjön för att vittja näten eller de andra fiskeredsken. Det tar normalt 4–5 timmar, och därefter ska fångsten hanteras och förpackas samt lokalerna städas. Allt görs i enlighet med hygienkraven, vilket sitter i ryggmärgen men gör arbetsdagen extra lång.

– Tio timmar är numera en vanlig arbetsdag för mig. I början blev dagarna ibland ännu längre, när det fanns mer att lära sig.

Den 28-åriga Kankaala har fiskat kommersiellt i åtta år. Inspirationen att söka sig till branschen fann han i barn- och ungdomens hobby. Trots att inga kommersiella fiskare finns i hans närmaste krets har han lärt sig att fiska av släktingar.

Kankaala fiskar huvudsakligen i sjöarna i Hauhostråten. Mes-tadels fiskar han gös med nät. I tättrion finns också mörtfiskar och kräftor.

– 5 000 kilo gös om året är företagets grundval. Det krävs för att jag ska kunna ha semester och hålla redskapen i gott skick samt betala lön till mig själv. En rimlig fångst av mörtfiskar är 15 000 kilo fisk av livsmedelskvalitet, det vill säga fisk som är av lämplig storlek.

Kankaala är utbildad bilmontör, men fiskaryrket lockade mer än bilbranschen. Utan utbildning inom branschen eller förebilder inom kommersiellt fiske fick han lära sig mycket den svåra vägen.

– Visst kändes det nervöst att byta bransch i början, men jag började med bara lite utrustning utan att ta lån, så jag hade inte så mycket att förlora. Till en början hade jag bara en båt som klassificeras som roddbåt och en pulka som jag drog efter mig till fots på isen de två första vintrarna.

Kankaalas verksamhet blev snabbt lönsam och han kunde investera i bättre utrustning. Nu äger företaget fem båtar, en hydrokopter, en fyrhjuling och en snöskoter.

– Bra utrustning är livsviktig i den här branschen. Annars går arbetsdagen åt till att brottas med maskinerna.

Familjen som förebild

Med sina 28 år är Kankaala ett undantag i yrkeskåren av kommersiella fiskare. Ännu mer sällsynt är det att en ung kvinna väljer fiske som yrke.

Marie Kellgren, 29, fiskar lax, havsöring, gös, gädda, mörtfiskar, abborre, lake och sik i Pellinge inre och yttre skärgård i Borgå. Hon hade knappast börjat fiska kommersiellt utan familjen som förebild. Kellgren utbildade sig först till restonom, men fick inte jobb inom turistnäringen efter examen. När far

**Yrkesfiskare
kallas numera
kommersiella fiskare**

och farfar behövde extra hjälp i familjeföretaget inom fiskerisektorn hittade hon samtidigt sin bransch.

Kellgren har nu arbetat på heltid som avlönad i familjeföretaget i sex år, och för sju år sedan fick hon behörighet som kommersiell fiskare efter avslutad gesällutbildning.

– Jag trivs med att fiska, eftersom det är intressant att lära sig något nytt hela tiden. Årstiderna och vädret ger omväxling i arbetet, säger Kellgren.

Familjen Kellgren säljer en stor del av sin fångst på torget direkt till konsumenterna, framför allt på sommaren och före jul. Utöver själva fisket går en del av arbetstiden också åt till att vidareförädla samt sälja och förpacka fisk. Marie Kellgren har också ansvaret för företagets marknadsföring.

– Vår fångst är uppskattad och säljer bra. Problem med tidshantering uppstår när konsumenten vill ha färdigt filead eller rökt fisk. Det är svårt att hinna med att fiska, vidareförädla och sälja, menar Kellgren.

Kellgren räknar med att hon arbetar cirka 12 timmar om dagen, utom söndagar då hon normalt är ledig.

– Men om det utlovas storm i början av veckan far vi ut på söndag också.

På naturens villkor

Både Kankaala och Kellgren har en liknande uppfattning om det positiva med fiskaryrket. När vädret är vackert och fångsten god finns det inget en friluftsmänniska gillar bättre än att vara ute på sjön. Båda två gillar också att sälja fisk direkt till kunderna, som en motvikt till arbetet på sjön.

– Jag är något av en anarkist till naturen, och jag gillar att pyssla med mitt utan att någon står bredvid och ger anvisningar. En fiskare behöver ha förmåga att fatta beslut på egen hand. När du sitter fast med snöskotern i en driva ute på fjärden tvåtiden på natten kan du inte bara ringa efter hjälp, menar Konsta Kankaala.

Till avigsidorna hör de långa arbetsdagarna, som ibland gör det svårt att sammanjämka arbete och familjeliv. Kellgren har inga egna barn, Kankaala har tre.

– Jag skulle inte längre klara så långa dagar som jag arbetade i början. Det är också lite stressigt att arbeta på naturens villkor, eftersom inkomsterna inte alltid är regelbundna. Å andra sidan är barnen också intresserade av fiske, och det mellersta barnet skulle gärna följa med varje morgon, säger Kankaala.

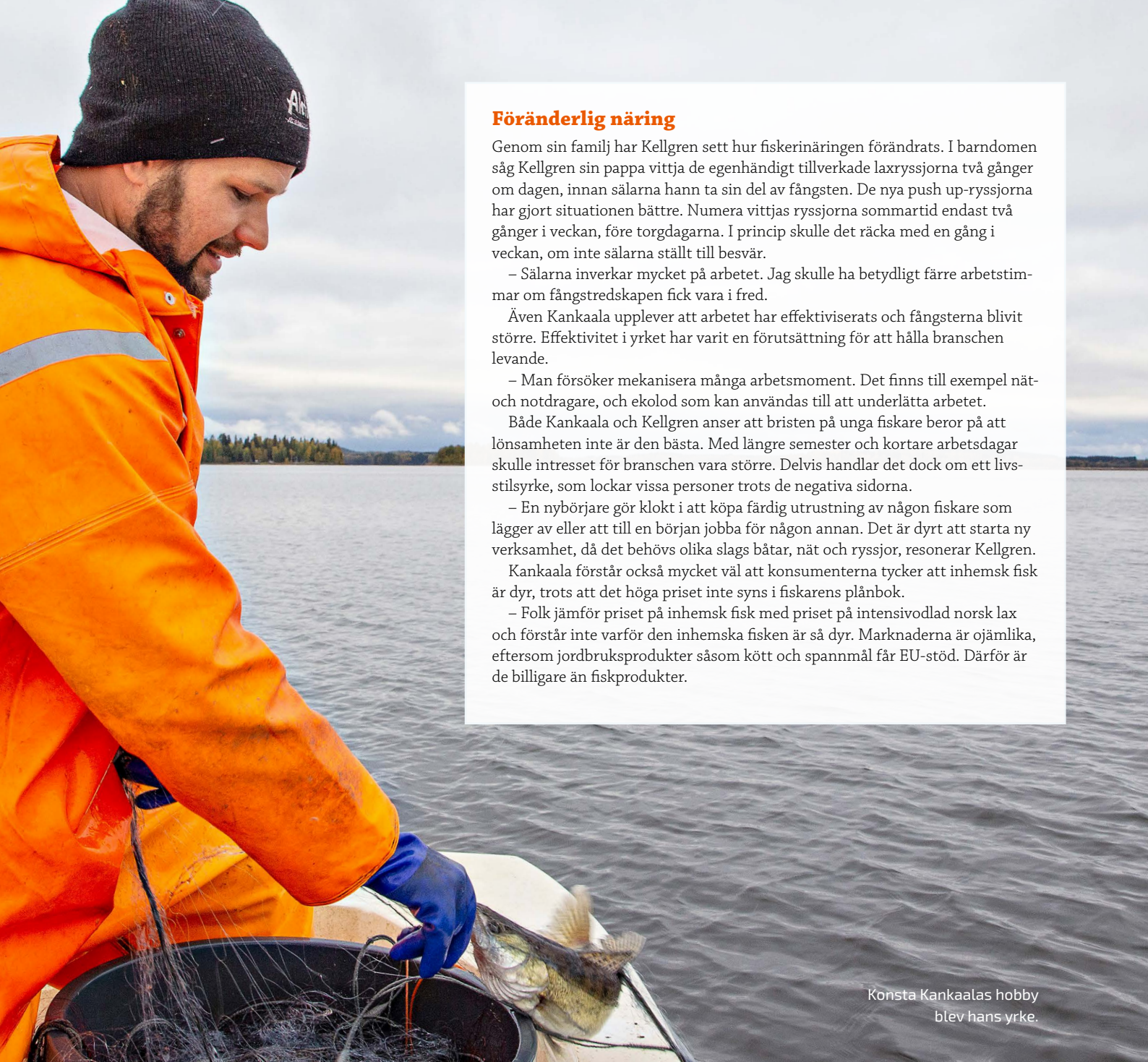
Både Kankaala och Kellgren inser vikten av hållbart fiske och respekt för naturen. Hållbarhet är ofta summan av många små beslut, såsom att inte ta upp för små fiskar.

– Jag använder ryssjor som gör det möjligt att släppa ut fisk av arter som inte tål att fiskas. Eftersom jag fiskar i flera sjöar håller jag hela tiden ett öga på fångsten och väljer att fiska i en annan sjö om jag får dåligt med fisk. På så sätt belastar jag inte beståndet för mycket, berättar Kankaala.

För Kankaala är det också ekologiskt hållbart att fiska mörtfiskar, eftersom bestånden är livskraftiga och fisket förbättrar vattendragets status.

– Mörtfiskarna har det minsta koldioxidavtrycket av alla animaliska proteiner. Mörtfiskarna förökar sig också effektivt och kräver ingen utplantering, motiverar Kankaala sin åsikt.

Marie Kellgren blev fiskare precis som hennes far och farfar.

Föränderlig näring

Genom sin familj har Kellgren sett hur fiskerinäringen förändrats. I barndomen såg Kellgren sin pappa vittja de egenhändigt tillverkade laxryssjorna två gånger om dagen, innan sälarna hann ta sin del av fångsten. De nya push up-ryssjorna har gjort situationen bättre. Numera vittjas ryssjorna sommartid endast två gånger i veckan, före torgdagarna. I princip skulle det räcka med en gång i veckan, om inte sälarna ställt till besvär.

– Sälarna inverkar mycket på arbetet. Jag skulle ha betydligt färre arbetstimmar om fångstredskapen fick vara i fred.

Även Kankaala upplever att arbetet har effektiviserats och fångsterna blivit större. Effektivitet i yrket har varit en förutsättning för att hålla branschen levande.

– Man försöker mekanisera många arbetsmoment. Det finns till exempel nät- och notdragare, och ekolod som kan användas till att underlätta arbetet.

Både Kankaala och Kellgren anser att bristen på unga fiskare beror på att lönsamheten inte är den bästa. Med längre semester och kortare arbetsdagar skulle intresset för branschen vara större. Delvis handlar det dock om ett livsstilsyrke, som lockar vissa personer trots de negativa sidorna.

– En nybörjare gör klokt i att köpa färdig utrustning av någon fiskare som lägger av eller att till en början jobba för någon annan. Det är dyrt att starta ny verksamhet, då det behövs olika slags båtar, nät och ryssjor, resonerar Kellgren.

Kankaala förstår också mycket väl att konsumenterna tycker att inhemsk fisk är dyr, trots att det höga priset inte syns i fiskarens plånbok.

– Folk jämför priset på inhemsk fisk med priset på intensivodlad norsk lax och förstår inte varför den inhemska fisken är så dyr. Marknaderna är ojämlika, eftersom jordbruksprodukter såsom kött och spannmål får EU-stöd. Därför är de billigare än fiskprodukter.

Konsta Kankaalas hobby blev hans yrke.

Ökat intresse för fiske i inlandsvatten

I slutet av 2020 var 1 852 kommersiella fiskare registrerade för fiske i insjöar. Det är en liten ökning jämfört med fem år tidigare. Även antalet heltidsfiskare har ökat med 16 procent på fem år. I slutet av 2020 fiskade 353 heltidsfiskare i insjöar.

I havsområdena har antalet kommersiella fiskare däremot minskat, vilket också syns i fångststatistiken. På 20 år har antalet fiskare som anmäler fångster minskat med cirka hälften. Antalet fiskare i havsområdena har minskat huvudsakli-

gen på grund av åldrandet. Naturförhållandena har också försämrats.

Endast registrerade kommersiella fiskare har rätt att sälja sin fångst till fiskaffärer och -grossister.

En fiskare som fångar fisk för försäljning eller säljer den fångade fisken måste registrera sig som kommersiell fiskare. Ansökan om registrering lämnas till NTM-centralen, som också ger tips till den som vill börja fiska kommersiellt och

information om till exempel hygienkraven vid fiske och vidareförädling av fisk.

Även kommersiella fiskare i insjöar ska föra bok över fångsten och anmäla den till Naturresursinstitutet. Fiskare i havsområdena bör känna till fångstkvoterna. Alla 18–64-åriga kommersiella fiskare ska betala fiskevårdsavgiften.

Källor: Jord- och skogsbruksministeriet, Centralförbundet för fiskerihushållning, NTM-centralen, Naturresursinstitutet

Enligt Marie Kellgren uppskattar kunderna fångsterna.

Vanligtvis är en arbetsdag 12 timmar lång.

Mål: 2,5 portioner fisk i veckan åt alla

Sommaren 2021 godkände statsrådet programmet för främjande av inhemsk fisk, vars mål är att få finländarna att äta mera fisk. Målet är att varje finländare ska äta i genomsnitt 2,5 fiskportioner i veckan före 2035. För närvarande äter finländarna ungefär 1,7 portioner fisk per person i veckan.

Ökad konsumtion av inhemsk fisk skulle ge fiskare och andra företag inom branschen bättre utkomst. Det beräknas att programmets mål skulle höja fiskeriföretagens totala värde med så mycket som 70 procent. Antalet heltidsanställningar inom branschen skulle öka från fem till åtta tusen.

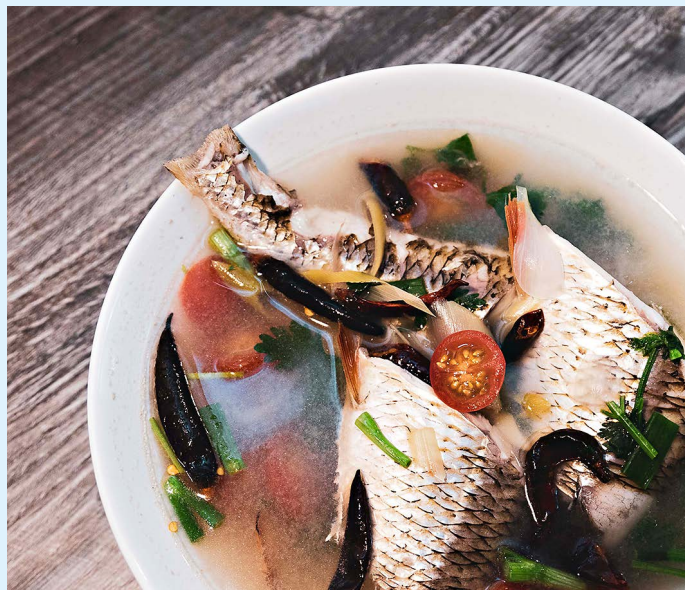
Att välja inhemsk fisk är också till fördel för hälsan och miljön. Genom att byta en portion kött mot en portion inhemsk fisk i veckan minskas kostens koldioxidavtryck med i genomsnitt 5–6 procent. De beräknade hälsoeffekterna med tanke på folkhälsan skulle uppgå till 1–2 miljarder euro. Genom att fokusera fisket på vissa fiskarter kan näringsämnen dessutom avlägsnas från vattnen.

En ökad konsumtion av inhemsk fisk förutsätter konkreta förändringar inom primärproduktionen och fiskindustrin. Konsumtionen av i synnerhet underutnyttjad fisk, såsom strömming, vassbuk, nors, siklöja och mörfiskar, kan enligt programmet ökas på ett hållbart sätt.

För att göra dessa fiskarter intressanta för konsumenterna krävs att man utvecklar nya, lockande fiskprodukter och främjar användningen av fisk genom offentlig upphandling. I programmet ingår också förslag till direkta incitament för fiskare, såsom stöd för den som vill bli kommersiell fiskare.

Källa: Statsrådet

Bild: Antti J. Leinonen

ABBORREN

gynnas av gösfisket

DET GÅR BRA FÖR VÅR NATIONALFISK. I INLANDSVATTNEN ÄR ABBORRARNAS STÄLLVIS TILL OCH MED STÖRRE ÄN TIDIGARE. I HAVSOMRÅDEN UTGÖR ÖVERGÖDNINGEN ETT HOT.

Under de senaste tjugo åren har gösen blivit en allt vanligare art i södra delen av vårt land. Trots gösens frammarsch mår också vår nationalfisk, abborren, mycket bra.

– I många av Finlands sjöar har man noterat att det finns en hel del stora abborrar, säger **Jukka Ruuhijärvi**, forskare vid Naturresursinstitutet.

– Det kan bero på att det i allmänhet fiskas mindre med nät, men också på maskviddsbegränsningar på grund av gösen.

När användningen av tätmaskiga nät begränsats i gösvatten har också allt fler abborrar fått växa sig stora. En abborre på 100–200 gram, som fastnar i ett nät med 30 mm maskor, börjar precis nå sin bästa tillväxtperiod. Om det finns rikligt med näring, såsom fiskyngel eller stora bottendjur, kan den växa till en rejäl 400 grams abborre på några år.

Abborren och gösen drar nytta av varandra

Abborren och gösen konkurrerar i princip om samma näring, men de lever ändå på olika sätt.

– Abborren äter mer mångsidigt än gösen. Också en vuxen abborre kan klara sig på endast bottendjur som näring. Abborren jagar i dagsljus och är bättre än gösen på att hitta näring i grunda vatten och bland vattenvegetation.

Gösen drar också nytta av abborren och vice versa.

– Små abborrar hör till gösens viktigaste bytte, så gösarna gallrar ofta lämpligt i abborrbeståndet, så att det finns tillräckligt med näring för de återstående abborrarna att växa ordentligt.

Fisket på hållbar nivå

Abborren är fångstfisk nummer ett bland fritidsfiskarna i Finland – de drar upp nästan 6,5 miljoner kilo abborre om året! Abborrfångsterna ökar också inom det kommersiella fisket, då vildfångad fisk blir allt mer populär. Med tanke på abborrens betydelse har vi i Finland överraskande lite information om hur bestånden utvecklas i våra sjöar.

– Det har gjorts väldigt få bedömningar av abborrbeståndens status i insjöarna, säger Jukka Ruuhijärvi.

I havsområdena hör uppföljningen av fisket och fiskbestånden till skyldigheterna inom ramen för det internationella samarbetet, men i sjöarna förekommer ingen sådan uppföljning. Förvisso statistikförs fångsterna inom det kommersiella fisket och uppskattningar av fritidsfisket görs på basis av enkätundersökningar.

Enligt Ruuhijärvi finns det ingen anledning att oroa sig för abborren. Enligt fångststatistiken är bestånden rikliga och det finns inget som tyder på att de inte skulle vara det även i framtiden.

– Fisket bedöms för närvarande ligga på en hållbar nivå.

TJÄNSTEN OMAKALA: MED MÅL ATT SAMLA IHOP ALLA FÅNGSTUPPGIFTER

NATURRESURSIINSTITUTET UTVECKLAR TJÄNSTEN OMAKALA, ETT FÅNGSTANMÄLNINGSSYSTEM FÖR FRITIDSFISKET. SYSTEMET TESTAS FÖR NÄRVARANDE I SKÄRGÅRDHAVET. SOMMAREN 2022 UTVIDGAS BASFUNKTIONERNA I TJÄNSTEN OMAKALA TILL ATT OMFATTA HELA LANDET. APPLIKATIONEN SOM TAGITS I BRUK KOMMER ATT UPPDATERAS OCH UTVECKLAS ÄVEN UNDER KOMMANDE ÅR.

Tanken bakom utvecklingen av Omakala är att samla in högklassig information om fritidsfisket via en enda kanal. Den sammanfattande informationen om fisket som samlas i tjänsten kan användas till att stödja forskningen, planeringen av hållbar nyttjande, vård och skydd av fiskbestånden samt beslutsfattandet.

– Med hjälp av högklassig information om fisket kan fiskemöjligheterna förbättras i framtiden, säger fiskerirådet **Eija Kirjavainen** vid Jord- och skogsbruksministeriet.

Programdirektör **Katja Holmala** vid Naturresursinstitutet berättar att forskningen kan ta fram tillförlitliga bedömningar av fritidsfiskets betydelse för fiskbestånden endast med hjälp av kvantitativt och regionalt täckande information om fångsterna och fisket. Alla fiskare spelar en nyckelroll i att samla in denna information.

Med hjälp av tjänsten Omakala kan fritidsfiskarna enkelt anmäla sina fångstuppgifter och i framtiden få de tjänster de behöver från ett och samma ställe. I tjänsten finns bland annat en plats för en egen fiskedagbok, information om fiskebegränsningar samt meddelanden med anknytning till fiske.

– Trots att tjänsten Omakala ursprungligen togs fram för att främja framför allt insamlingen av fångstuppgifter om vandringsfiskar, möjliggör tjänsten också insamling av information

om alla viktiga fiskarter och i framtiden även uppgifter om till exempel främmande fiskarter, berättar Holmala.

Jord- och skogsbruksministeriet har beviljat Naturresursinstitutet ett anslag på 0,9 miljoner euro för utvecklingen av tjänsten Omakala. Utöver informationsystemen kräver det riksomfattande fångstanmälningssystemet också en uppdatering av lagstiftningen. Arbetet med lagreformen styrs av Jord- och skogsbruksministeriet.

Baserad på den nya lagen om fiske

Syftet med den nya lagen om fiske, som trädde i kraft i början av 2016, är att ordna nyttjandet och vården av fiskeressurserna på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt. För att säkerställa detta behövs information av hög kvalitet om fiskbestånden och fisket.

Tjänsten Omakala tillgodoser detta behov, eftersom det inte finns tillräckligt med information om fritidsfiskarnas fångst eller fiske. Inom det kommersiella fisket finns det redan information om fångsterna, eftersom alla fiskare är skyldiga att rapportera sina fångster.

Det nuvarande regeringsprogrammet har som mål att ta i bruk en fångstanmälan för vandringsfisk som gäller all fångad fisk, alltså även fritidsfiskarnas fångst. Därför gav Jord- och skogsbruksministeriet våren 2020 Naturresursin-

stitutet i uppdrag att utveckla tjänsten Omakala. Till orsakerna hörde de goda erfarenheterna av tjänsten Oma riista för jägare.

Målet med tjänsten Omakala är att fiskarna enkelt ska kunna spara sina uppgifter om fångsten och fisket. Uppgifterna kan användas i forskningen. Materialet kan också användas till att stödja beslutsfattandet inom fiskenäringen.

– Tjänsten ska fungera som en effektiv kommunikationskanal mellan förvaltningen och fiskarna. Med hjälp av den ska fiskarna få information om bland annat fiskebegränsningar och andra bindande bestämmelser, säger Eija Kirjavainen.

Ett mål är också att tjänsten Omakala ska beakta fiskeguidernas särskilda behov och fungera som en fiskedagbok.

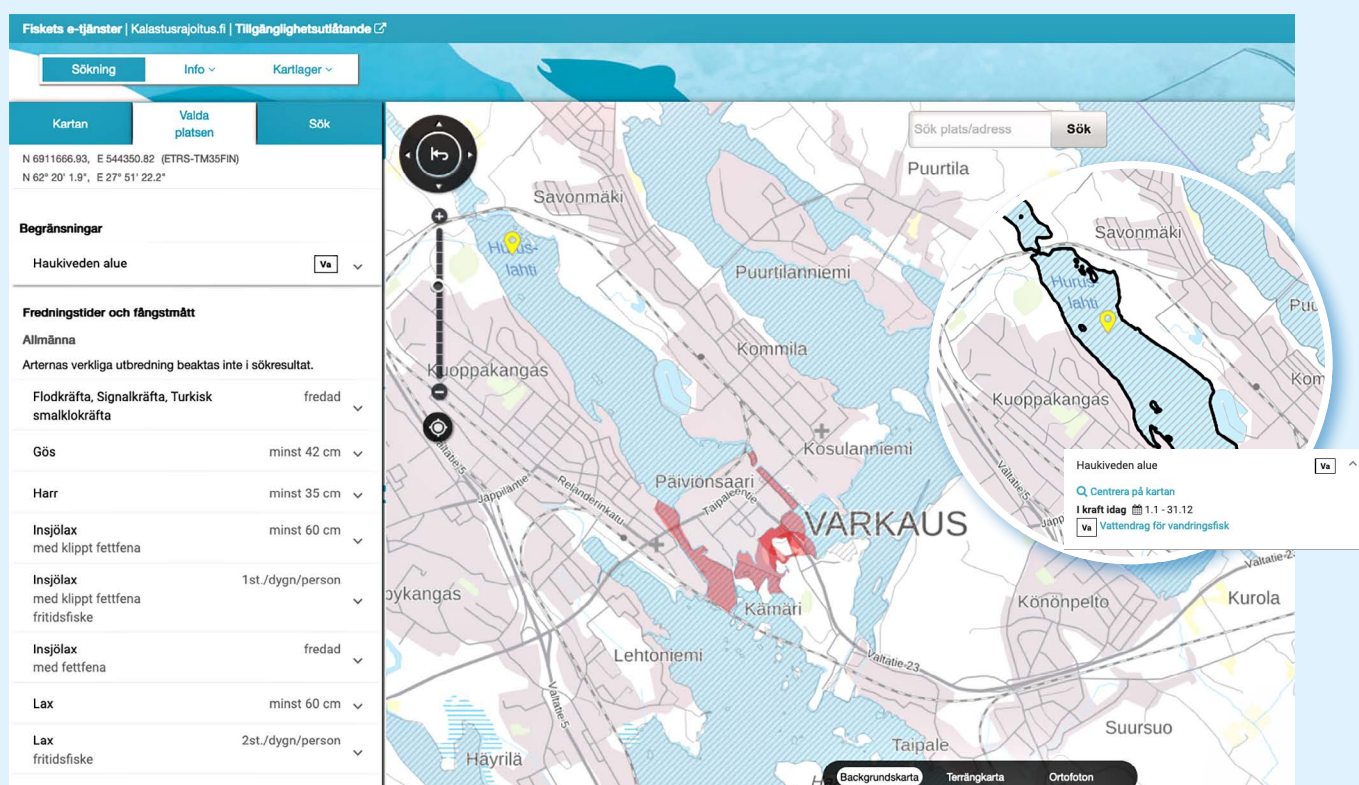
Kort om tjänsten Omakala

- Ett fångstanmälningssystem för fritidsfiskare.
- Registrering av information om fiske och fångster via mobila enheter och i webbläsare.
- Uppgifter om fiskebegränsningar och aktuella meddelanden till fiskare.

TEXT: JERE MALINEN

ALLT OM FISKEPLATSEN *med bara ett klick*

PÅ WEBBPLATSEN KALASTUSRAJOITUS.FI, SOM MYNDIGHETERNA UPPRÄTHÅLLER, HITTAR DU INFORMATION OM FÖRBUD OCH REGLER SOM GÄLLER DIN EGEN FISKEPLATS.

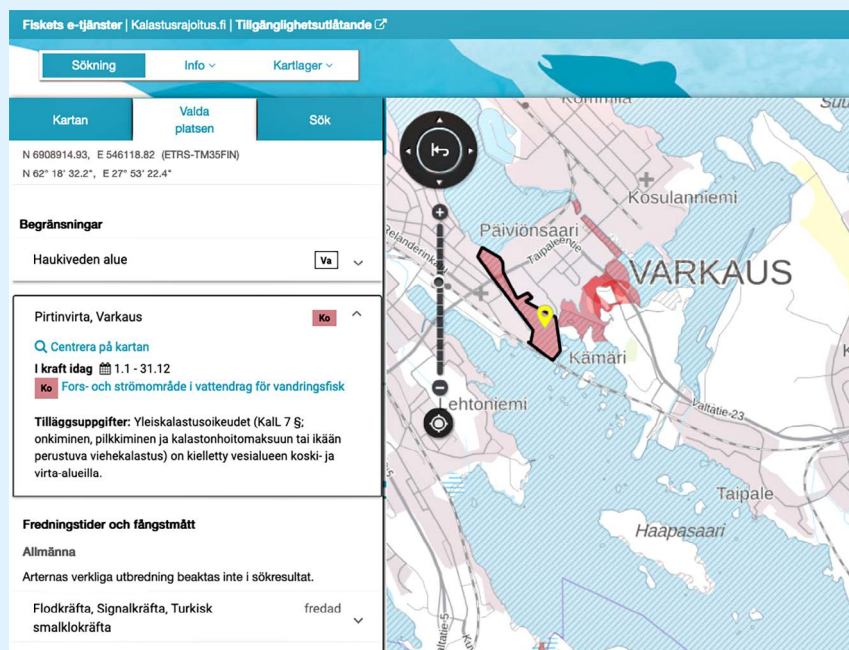
Huruslahti

Kalastusrajoitus.fi visar att objektet som fiskaren valt är markerat Va, det vill säga vattendrag för vandringsfisk.

Va betyder att fiskaren måste kolla upp vattendraget i fråga. I lugnvattenområden, det vill säga så kallade stående vatten, kan man spöfiska med ett spö bara man avlagt fiskevårdsavgiften. Under 18-åringar och 65 år fyllda kan fiska med ett spö utan fiskevårdsavgift eller särskilt fisketillstånd. I fors- och strömområden i Va-vatten är det däremot förbjudet att meta eller pilka, eller spöfiska enbart med stöd av fiskevårdsavgiften. Kalastusrajoitus.fi berättar också vilka fiskarter som är fredade och vilka fångstmått som gäller.

Slutsats: I en vik med stillastående vatten, är det fritt fram att börja fiska.

*Först för jag
musen över den "vita"
Huruslahti och klickar
på musknappen*

Pirtinvirta

För detta objekt visar Kalastusrajoitus.fi koden Ko, det vill säga fors- och strömområde i ett vattendrag för vandringsfisk.

Under Tilläggsuppgifter berättas att att fiske med stöd av de allmänna fiskerättigheterna (7 § i lagen om fiske: rätt att meta och pilka samt att bedriva handredskapsfiske om du betalat fiskevårdsavgiften eller beroende på ålder) är förbjudet i fors- och strömområden i vattendraget.

Slutsats: För att fiska i den här strömmen behöver 18–64-åriga fiskare utöver att betala fiskevårdsavgiften också skaffa ett områdesspecifikt fiske-tillstånd från vattenområdets ägare. En fiskare som är under 18 år behöver ha ett områdesspecifikt fisketillstånd, men behöver naturligtvis inte betala fiskevårdsavgiften.

Huruslahti rinner ut i Haukivesi via Pirtinvirta ström

Varkaus centrum delas i två delar av Saimens nordvästligaste avkrok, Huruslahti. Under mina ungdomsår på 1970–80-talet var viken en riktig ”slambassäng”, som förorenats av utsläpp från skogsindustrin. I skuggan av pappersbruken var fiskfångsterna av bibliska proportioner, men till mat åt folket dög de inte. Att fångsten var oätlig kändes på lukten, utan några laboratorieprover.

Tack vare miljöuppvaknandet i samhället på 1990-talet har vattendraget nedanför pappersbruken förbättrats enormt jämfört med de tidigare årtiondena av likgiltighet. Således beslöt jag att ta min tioårige son Onni med till hans fars forna fiskevatten.

I sig borde det ha varit enkelt: minderåriga har rätt att meta och spöfiska helt fritt. Även jag borde ha klarat fisketuren genom att betala statens fiskevårdsavgift.

Trodde jag tills jag tog en titt på webbplatsen Kalastusrajoitus.fi.

Fiskarens ansvar att känna till reglerna

Karttjänsten Kalastusrajoitus.fi är en informationstjänst som upprätthålls av fiskerimyndigheterna. Tjänsten utvecklas samtidigt som den senaste reformen av lagen om fiske (2016) och har alltså varit i användning i cirka fem år.

Att tjänsten behövdes hade man konstaterat redan tidigare, men det tar ofta tid att utveckla elektroniska informationssystem.

– Tanken var att tillhandahålla aktuell information om bestämmelser och begränsningar i lagen om fiske och vid NTM-centralerna i en enda karttjänst, genom att klicka med musen på sin egen fiskeplats, förklarar **Jouni Tammi**, specialsakkunnig vid Jord- och skogsbruksministeriet. Han arbetar vid enheten för jakt och fiske på ministeriets naturresursavdelning.

I Finlands finns det omfattande allmänna fiskerättigheter och goda fiskemöjligheter. I tjänsten ingår de vattenområden där mete, pilkfiske och handredskapsfiske har begränsats. Fiskaren själv har alltid ansvaret för att ta reda på vilka begränsningar som gäller.

– Tjänstens viktigaste uppgift är att underlätta arbetet med att reda ut vilka fiskebegränsningar och -bestämmelser som gäller, säger Jouni Tammi och medger att paragraferna ibland kan vara lite för kvistiga för att lära sig dem utantill.

Med ett klick till barndomens fiskeplatser

Jag nappar på Jouni Tammis tips om att fatta musen innan jag griper spöet – åtminstone när jag är på väg ut på nya fiskevatten. Jag går till webbplatsen Kalastusrajoitus.fi och siktar in karttjänsten på Varkaus. Bilden är enkel att förstora. Samtidigt färgas kartan i olika nyanser av rött. Områdena med fiskeförbud är markerade på kartan med olika färger beroende på begränsningen. Förbudets typ och

giltighetstid framgår av beskrivningen av förbudet på skärmen.

Det visar sig att viken hör till Haukivesi i Saimen och omfattas av de allmänna fiskerättigheterna. I Huruslahti är det alltså tillåtet att meta, pilka och fiska med ett spö och ett bete genom att betala fiskevårdsavgiften. Min son behöver inte ens göra det.

Vi skulle också få ta upp fisk ganska fritt. Vild (med fettfena) lax och öring är fredade arter, liksom också kräftor från november fram till den 21 juli.

Om en utplanterad (bortklippt fettfena) insjöfax råkar fastna på draget skulle vi få ta upp en sådan, om individen är minst 60 cm. För gös och utplanterad öring finns inga fångstkvoter, men det tillåtna fångstmåttet är minst 42 respektive 50 cm.

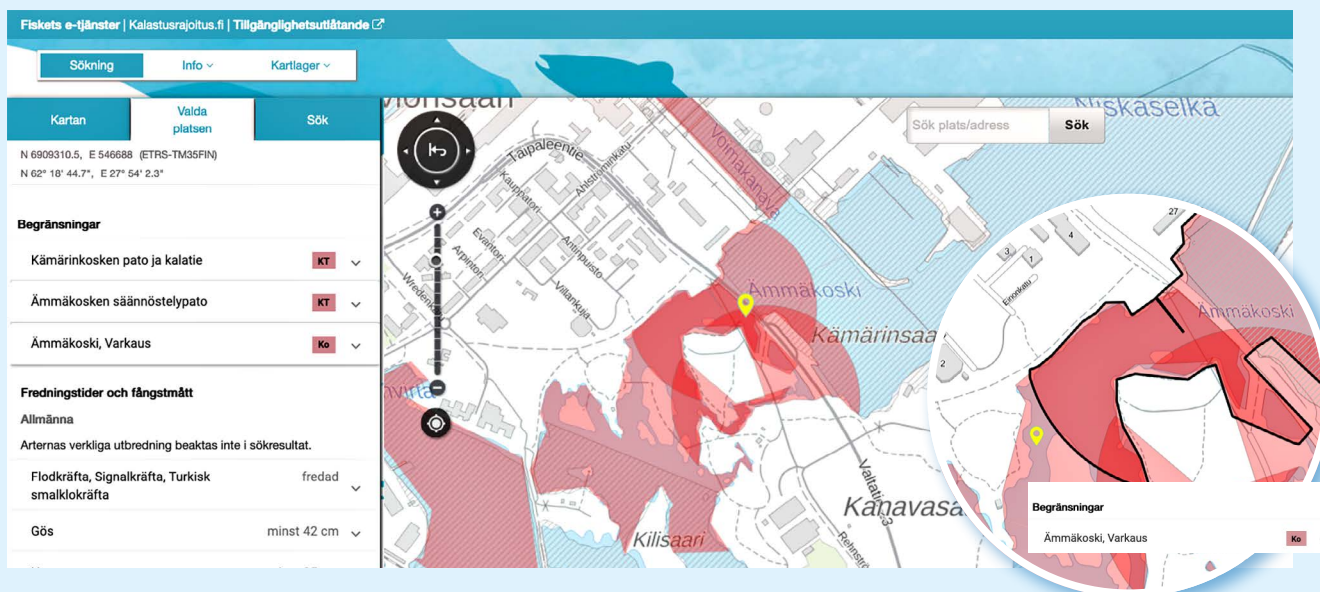
Det hade jag ingen aning om.

Mobiltelefonens position visar begränsningarna

På bron över strömmen glider genomfartstrafiken genom Varkaus. Här får karttjänsten visa varför den behövs. Det nästan en kilometer långa, smala vattendraget är markerat på kartan med röda snedstreck. Markeringen visar att Pirtinvirta är ett fors- och strömområde i vattendrag för vandringsfisk året om. Där gäller inte de allmänna fiskerättigheterna.

Onni får inte ens meta i Pirtinvirta. Alla fiskare behöver ett särskilt tillstånd för fiskeplatsen, som ska köpas separat.

– Vi får mest förfrågningar och respons från kunderna om vattendragen för vand-

Ämmäkoski

För Ämmäkoski visar Kalastusrajoitus.fi koden Kt, det vill säga allt fiske är förbjudet.

Endast forsens sydvästra del är markerad med koden **Ko**, det vill säga där är det möjligt att fiska med ett områdesspecifikt fisketillstånd.

*Till slut för jag musen
över Ämmäkoski i Varkaus*

ringsfisk, berättar **Vesa Vanninen**, fiske-
rimästare vid NTM-centralen i Egentliga
Finland. NTM-centralerna har ansvaret
för innehållet i fiskebegränsningstjänsten.

– En del av användarna har inte förstått
att de allmänna fiskerättigheterna är
begränsade endast i fors- och strömområ-
den i vattendragen för vandringsfisk.

Vesa Vanninen berättar om ett pilot-
projekt som pågår i sydöstra Finland, där
man går igenom gränserna för fors- och
strömorådena i en älv i taget.

Exempelvis i Kymmene älvs nedre lopp
har områdena ritats in exakt i fiskebe-
gränsningstjänsten.

– Målet är att en fiskare på älvstran-
den ska få information om gällande
begränsningar eller om var strömområdet
börjar och slutar utifrån mobiltelefonens
position.

Enligt Vanninen kommer en så exakt
funktion knappast att bli aktuell i hela
landet inom den närmaste framtiden.
Framför allt i norra Finland finns mäng-
der av vattendrag för vandringsfisk och att
fastställa de exakta gränserna för alla fors-
och strömområden skulle vara orimligt
betungande.

– Då finns det en allmän definition av
dem i fiskebegränsningstjänsten.

Avsedd för personer som fiskar med stöd av de allmänna fiskerättigheterna

När jag flyttar musen en aning från Pirtin-
virta mot sydost pekar den på Haukivesi.
Som barn fiskade jag också där. På den
tiden var det sällan jag fick syn på en säl,
men numera är vattendraget centrum för
skyddet av saimenvikaren.

Karttjänsten visar vilka fiskebegräns-
ningar som gäller i området i minsta
detalj: till och med vilken trådtjocklek och
maskstorlek som tillåts i näten.

– De senaste begränsningstyperna
som lagts till tjänsten är områden med
anknytning till skyddet av saimenvikaren
och fiske i gränsälvarna, berättar **Aurora
Paloheimo**, som är insatt i fiskeriförvalt-
ningens informationssystem. Även hon
arbetar vid enheten för jakt och fiske på
Jord- och skogsbruksministeriets naturre-
sursavdelning.

– Utifrån kundresponsen har bland
annat funktionerna för att kontrollera
begränsningar och typer av förbud utvecklats
så att de är mer användarvänliga,
säger Paloheimo.

– Det här är en databas som är baserad
på lagen om fiske och fiskerimyndig-
heternas beslut. Tjänsten är avsedd för
personer som fiskar med stöd av de all-
männa fiskerättigheterna. Vattenägarnas
egna tillståndsvillkor ges i samband med
tillståndsförsäljningen.

Djungel av förbud kring laxfisket

En gång i tiden var Ämmäkoski en stor-
slagen laxfors, Kallavesis port till Saimen.
Sedan grundades industrisamhället Var-
kaus och Taipale kanal byggdes. Så blev
det som det blev med forsens: den byggdes
ut för att driva industrins maskineri.

Numera mår Ämmäkoski lite bättre. Vid
forsen planeras en fiskväg förbi dammen.

I tjänsten Kalastusrajoitus.fi finns det
mer information om fiskeplatsen. På
kartan visas flera lager röda markeringar.
De gäller Ämmäkoski regleringsdamm och
närliggande Kämärinkoski fiskväg.

Det finns mängder av paragrafer som
ska trygga fiskens vandring, såsom total-
förbud mot fiske i en fiskväg och på en
sträcka av tvåhundra meter ovanför och
nedanför den eller någon annan motsva-
rande anläggning.

Aurora Paloheimo berättar att hon
fortfarande får en del respons gällande de
svårtolkade, överlappande begränsning-
arna.

– Vi arbetar med att separera de olika
kartlagren, för att göra det möjligt att
dölja överlappande förbud med ett klick
och att granska dem närmare ett i sänder.

Redan nu förstår jag att inte ta med
sonen till Ämmäkoski för att meta.

NYA BEGRÄNSNINGAR för laxfisket till havs

EUROPEISKA UNIONENS NYA BEGRÄNSNINGAR SKÄRPER KRAVEN PÅ FRITIDSFISKARNAS LAXFISKE I FINLANDS VATTENOMRÅDEN. FRITIDSFISKET OMFATTAS AV BÅDE EU:S OCH FINLANDS NATIONELLA BEGRÄNSNINGAR.

Med undantag av Finska viken och kusten är den vilda laxen helt fredad. I Finska viken (det gröna området på kartan) är det tillåtet att ta upp två laxar per dag, likaså vid kusten i maj–augusti. I övriga områden (det gula området på kartan) är det tillåtet att ta upp endast en lax med bortklippt fettfena per dygn.

Begränsningar av laxfisket 2022

Gult område (29–31)

En lax med bortklippt fettfena per dygn.

Lax med fettfena är fredad. Alla individer som fångats ska omedelbart släppas tillbaka i havet.

Förbudet mot laxfiske i Östersjöns huvudbassäng enligt EU:s jordbruks- och fiskeråds förordning gäller detta område.

Grönt område (32)

Två laxar per dygn.

Rådets förordning gäller inte detta område i Finska viken, så här gäller endast den nationella begränsningen.

Blått område

Området sträcker sig högst fyra sjömil (7,41 km) från baslinjen.

Perioderna 1.1–30.4 och 1.9–31.12.2022:

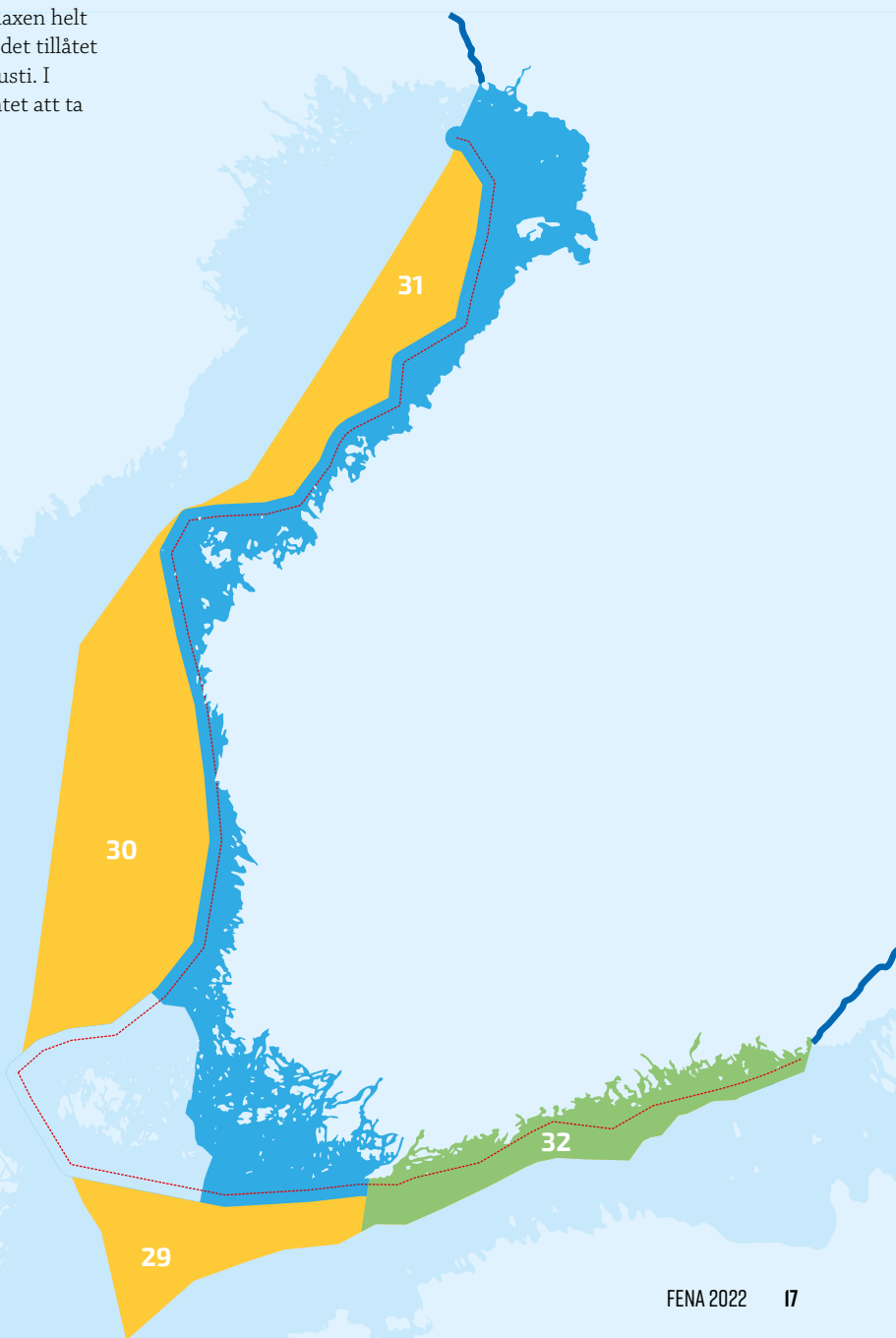
Lax med fettfena är fredad. Dyliga laxar som fångats ska omedelbart släppas tillbaka i havet.

En lax med bortklippt fettfena per dygn.

Perioden 1.5–31.8.2022:

Två laxar per dygn.

Alla fångstbegränsningar är fiskarspecifika. Exempelvis i det gröna området får en fiskare ta upp två laxar per dygn.

Får jag sälja MIN FÅNGST?

ENDAST KOMMERSIELLA FISKARE HAR RÄTT ATT SÄLJA SIN FÅNGST TILL FISKAFFÄRER OCH -GROSSISTER. FRITIDSFISKARE HAR MYCKET BEGRÄNSAD RÄTT ATT SÄLJA SIN FÅNGST.

Har du fiskelycka och drar upp mer fisk än du har plats för i din egen frys? Skulle du gärna sälja den överblivna fångsten till restauranger och affärer, eller bjuda ut den till försäljning i sociala medier?

Bli ändå inte för ivrig nu. Fritidsfiskare har rätt att sälja endast små mängder av sin fångst, endast direkt till konsumenten och endast fisk som fångats i insjöar. Fisk som fångats i havsområdena har privatpersoner inte rätt att sälja över huvud taget.

– När det gäller havsområdena hänger lagen ihop med EU:s fiskeripolitik. Med den åtstramning som trädde i kraft 2016 ville man harmonisera förfarandena som gäller insjöarna med de normer som gäller havsområdena sedan tidigare, berättar

Lars Sundqvist, fiskerimästare vid Egentliga Finlands NTM-central i Vasa.

De små mängder som nämns i lagen är 100 kilo fisk eller 300 kräftor om året. Om man säljer mer av sin fångst till grannen eller exempelvis på Facebook handlar det om en fiskeförseelse, som kan leda till böter.

– Det är omöjligt för myndigheterna att övervaka varje enskild fritidsfiskare, men jag har inte hört talas om några fall med anknytning till detta i mitt område i Södra Savolax, säger **Seppo Reponen**, fiskeriexpert vid Norra Savolax NTM-central i S:t Michel.

Enligt honom räcker det ofta med fiskeentusiasternas inbördes övervakning för att tygla överdrifter.

Även köparna bär en del av ansvaret, eftersom de har möjlighet att kräva att säljaren visar upp ett intyg över att hen är registrerad som kommersiell fiskare.

Fångstbegränsningarna tyglar överdrifter

Både Sundqvist och Reponen anser att fångstbegränsningarna i lagen om fiske är en viktigare faktor än begränsningen av försäljningen som gäller fritidsfiskarnas fångst. Enligt lagen får icke-kommersiella fiskare använda endast 240 meter nät per fångst- eller båttag.

Registreringen som kommersiell fiskare gäller personer som planerar att livnära sig på fiske. Anmälan till NTM-centralen kostar 30 euro och registreringen av båten 50 euro. Registreringen av en kommersiell fiskare är i kraft i tre år, medan registreringen av båten gäller tills vidare. Oavsett om en fiskare är en registrerad kommersiell fiskare eller inte, ska hen betala skatt på all fångst som säljs.

– Skattelagstiftningen utgår från att i princip alla inkomster i pengar eller pengars värde är skattepliktiga. Ett undantag utgörs av inkomster som uttryckligen är skattefria. En fritidsfiskares inkomster från försäljning av fisk är inte uttryckligen skattefria, så inkomsterna är alltså skattepliktiga, berättar **Pirjo Mäkynen**, ledande skattesakkunnig vid Skatteförvaltningen.

Byaevenemang och tävlingar i särställning

En särskild omständighet med tanke på försäljningen av fisk är fisketävlingar, där tävlingsarrangören i egenskap av paraplyorganisation har rätt att sälja fisken till vissa lokala fiskhanterare.

– En paraplyorganisation kan vända sig till NTM-centralen och ansöka om dispens för försäljning av fisk för flera år och evenemang, och alla tävlingsarrangörer behöver inte heller lämna ansökan separat, berättar Sundqvist.

I föreskrifterna finns också lättnader med anknytning till hanteringen av fisk, om det handlar om lågriskverksamhet enligt Livsmedelsverkets definition. Normalt måste en fiskare som hanterar fisk i sina lokaler och säljer den vidare lämna en anmälan om livsmedelslokal för sin verksamhet. Exempelvis en idrottsförening som serverar fisksoppa eller varmröker lax under ett evenemang behöver däremot inte lämna någon anmälan.

Vissa livsmedel, vars framställning styrs av särskilda krav, hör inte till den här typen av lågriskverksamhet. Sådana livsmedel är till exempel gravad fisk, kallrökt fisk eller sushi.

Högst 100 kilo om året

Fiskfångsten kan säljas om följande villkor är uppfyllda:

- Endast fångst som fiskats i inlandsvattnen
- Endast direkt till konsumenten (inte till affärer, grosshandeln eller restauranger)
- Endast små mängder (100 kg fisk eller 300 kräftor om året)
- Försäljningsinkomsterna är skattepliktig inkomst

Källor: Jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelsverket, lagen om fiske, NTM-centralen, Skatteförvaltningen

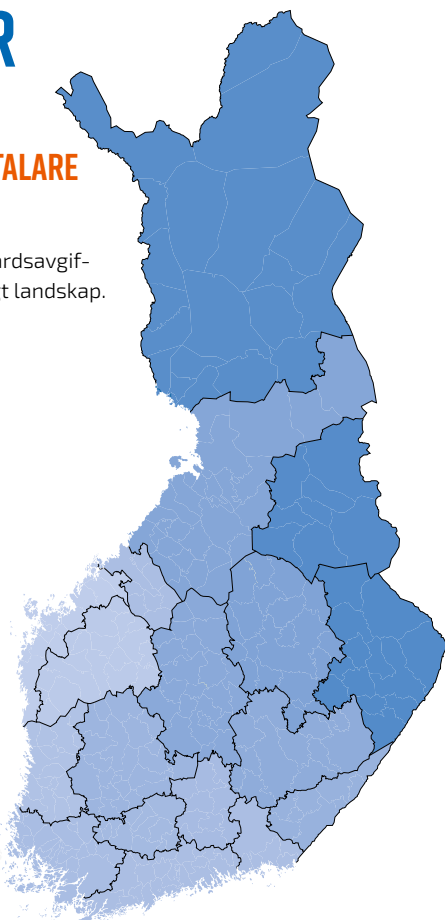
FISKNYHETER

FÖRHÅLLENDEVIS FLEST BETALARE I NORRA KARELEN

Andel personer som betalat fiskevårdsavgiften 2021 av hela befolkningen enligt landskap.

Norra Karelen 7,28 %
Kajanaland 7,17 %
Lappland 7,10 %
Norra Savolax 5,73 %
Norra Österbotten 5,50 %
Mellersta Finland 5,33 %
Södra Savolax 5,10 %
Södra Karelen 4,70 %
Birkaland 4,50 %
Egentliga Tavastland 4,15 %
Päijänne-Tavastland 4,13 %
Egentliga Finland 3,97 %
Kymmenedalen 3,94 %
Helsingfors-Nyland 3,90 %
Mellersta Österbotten 3,85 %
Satakunta 3,66 %
Södra Österbotten 3,21 %
Österbotten 2,97 %

Källa: Forststyrelsen

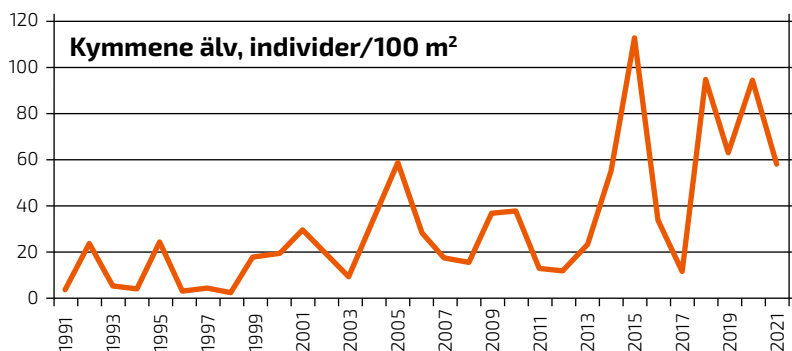

ANTALET LAXYNGEL ÖKADE I ÄLVARNA SOM MYNNAR UT I ÖSTERSJÖN

Naturresursinstitutet noterade flera ensamriga laxyngel vid provfiske i Torne älv och Simo älv hösten 2021 än året innan. Även i Kymmene älv fanns det rikligt med laxyngel.

I provfiskeområdena i Torne älv fanns det cirka 26 ensamriga laxyngel per ar. Antalet yngel ökade med en fjärdedel jämfört med fjolåret och låg på samma nivå som genomsnittet för de tio senaste åren. I Simo älv fanns det en och en halv gång fler ensamriga laxyngel än året innan, det vill säga 36 yngel per ar.

I Kymmene älv har yngeltätheterna ökat sedan början av 1990-talet då uppföljningarna inleddes. Numera noteras de högsta tätheterna av ensamriga yngel i Finland vid Langinkoski förgrening: 58 yngel per ar.

Mest ensamriga yngel i Finland finns i Kymmene älv.

FLADOR OCH GLON RESTAURERAS FÖR VÅRLEKANDE FISK

Det omfattande projektet Biodiversea är en god nyhet också för fisken. Målet är att skydda arter och naturtyper i Östersjön med en summa på cirka 20 miljoner euro under åtta år. Projektet koordineras av Forststyrelsen. Inom ramen för projektet restaurerar Naturresursinstitutet viktiga flador och glon vid kusten för vårlekande fisk, såsom abborre och gädda. En flada är en vassbevuxen havsvik och ett glo är en liten sjö som snörts av från havet på grund av landhöjningen.

Syftet är att stödja fiskarternas naturliga reproduktion lokalt. Projektet strävar också efter att förbättra statusen för den akut hotade havslekande harren i Kvarken och Bottenviken, genom att sprida information om de återstående reproduktionsområdena och stödja beståndet med utplanteringar. Ny information produceras också om sikbestånden i havsområdet, i synnerhet i Finska viken. Inom ramen för projektet utvecklas också metoder för uppföljning av sikbestånden i större utsträckning.

LJUSGLIMTAR FÖR LAXBESTÅNDEN I TANA ÄLV

Laxens lekbestånd i Tana älvs små bifåror hade fördubblats jämfört med året innan enligt dykinventeringar gjorda hösten 2021. De större lekbestånden beror till stor del på förbudet mot laxfiske i Tana älv och Tanafjorden 2021. Mängden lax som återvände från havet har minskat ytterligare.

Resultaten av dykinventeringar i tre bifåror till Tana älv på den finska sidan av älven i början av september var mycket likartade: lekbestånden hade börjat öka.

– I alla tre älvar låg resultatet dock något under genomsnittet på lång sikt. Lekbestånden bestod huvudsakligen av smålax med ett havsår bakom sig, och de större laxarna var exceptionellt få, berättar forskare **Panu Orell** vid Naturresursinstitutet.

– Tanalaxen kan endast fiskas i begränsad omfattning, påpekar **Tapio Hakaste** från Jord- och skogsbruksministeriet.

FISKEN NAPPAR BÄST

när vädret slår om

OMSLAG I VÄDRET INVERKAR BEVISLIGEN PÅ FISKFÅNGSTEN.
NU AVSLÖJAR EN FORSKARE VILKA TECKEN SOM KAN FÖRBÄTTRA FISKELYCKAN.

Vem erkänner att den någon gång tagit en titt i fiskekalendern för att kolla om just idag kunde vara en bra dag för en fisketur? Det har i alla fall jag gjort.

– Det kan inte vara någon lätt uppgift att förutspå fiskevädret för en viss dag eller till och med en exakt timme, ett helt år framåt, konstaterar **Ari Saura** godmodigt. Saura är forskare vid Naturresursinstitutet och anser att det faktiskt ligger en tanke bakom fiskekalendrarna. De grundar sig på traditionen att månens bana påverkar fiskarnas aktivitet.

– När det är nymåne är det mörkt. Det borde vara en bättre tid för en fisketur än när det är högttryck och månsken.

Även om du inte har en fiskekalender uppmuntrar Saura alla fiskare att hålla ett öga på vädret, om så enbart för att röra sig tryggt på sjön. Men visst påverkar väderprognosen också fångsten.

När vattnen rör sig är också fisken i farten

I Finland har vädrets inverkan på fiskarna och fisket undersökts vetenskapligt främst inom det kommersiella fisket. Bland fritidsfiskarna har undersökningar som gäller fångsten med anknytning till väderfenomen däremot i allmänhet gjorts i form av enkäter.

Vädrets inverkan har alltid varit ett intressant ämne bland fiskarna – ett tecken på det är olika folkliga visdomar. Även i dessa finns ett frö av visdom.

– Visst är lågtryck, det vill säga mulet väder, bevisligen bra fiskeväder, säger Saura. Hemligheten med att få napp ligger i vattnets rörelser.

– Ytvattnen blandas och sätts i rörelse på grund av vindar eller temperaturskillnader. Samtidigt rör sig också fiskens näring, det vill säga planktonet i vattnet.

Det sätter hela näringskedjan under vattnet i rörelse. I havsområden och stora sjöar betonas vädrets inverkan på fiskens aktivitet.

– Ju mer vatten det finns i ett bäcken, desto mer rör det på sig. Östersjön är ju ständigt i rörelse.

Ari Saura tipsar om att det vid samma väderlek finns både bra och dåliga fiskeplatser i samma vattenområde. Det lönar sig att leta och lära sig observera. Exempelvis blandas det vatten som ligger i vindens riktning effektivt och är i allmänhet en bra fiskeplats.

Gäddan flyr värmen

Finländarna föredrar att fiska på sommaren, vilket beror på semestrar och lämpligt väder för utevistelse. Ur fiskens perspektiv är sommarvärmen mest bara utmattande.

– För gäddan är 10–15 grader en optimal temperatur. Därför drar sig stora gäddor undan ner på djupt vatten på sommaren, tipsar Ari Saura om den eftertraktade rovfiskens gömställe.

I utkanten av vassruggar kan små gäddor däremot nappa på drag ibland också i juli. Fiskar som växer är hungriga hela tiden. Små gäddor nappar i nästan alla väder.

Utöver gäddan nämner forskaren också abborre och mörtfiskar till de arter som föredrar varma vatten. Laxfiskar och siktrivs däremot bättre i svalt vatten. Därför påverkas lax- och sikfisket i mindre utsträckning av vädret.

– I bäckar, åar och älvar varierar vattentemperaturen och vattenflödet inte lika kraftigt som i stillastående vatten.

Ari Saura rekommenderar en fisketur senast när vädret slår om efter en längre period utan variationer i väderleken.

– Alla fiskarter blir aktiva när en lågtrycksrygg drar in och gör slut på en lång värmeperiod.

På vintern fastar abborren

Vädrets och vattentemperaturens avsevärda inverkan på fiskarnas liv är baserad på fysiologi: de är växelvarma djur. Därför innebär vintern vila och fasta för fiskarnas ämnesomsättning.

När isarna lagt sig blir fiskarnas livsrytm långsammare.

Under midvintern kan till exempel abborrar fasta i flera veckor.

Kännedom om naturen och fiskeplatsen får större betydelse vid vinterfiske.

– På vintern lever abborrarna i stim. Om du vill få napp måste du hitta stimmen.

Enligt fiskforskaren gäller samma sak också övriga rovfiskar. På vintern är fiskarna mindre rörliga och simmar i stim mer än på sommaren, även om de inte är egentliga stimfiskar.

Laken är en arktisk kuriositet bland fiskarterna. För laken är vintern en tid för reproduktion och tillväxt, och arten fiskas i första hand bara på vintern.

Erfarna fiskare brukar prata om laksnöyra. Då är det dags att lägga ut ryssjor och katsor under isen. Vintervindarna rör upp bottenströmmar som för med sig lakrommen in i klippskrevor där den ligger gömd för rovfiskar.

– Det är bästa tiden att fiska lake.

”

*Fiskkalendern kan ge
en fingervisning.*

Tre tips från fiskforskaren

Fiskbiologen **Ari Saura** vid Naturresursinstitutet har arbetat som fiskforskare sedan 1980-talet. Han är också en aktiv fritidsfiskare året om. Saura berättar att han ständigt håller ett öga på hur vädret inverkar på fiskarna och fisket både i arbetet och på fritiden.

Bästa fiskevädret:

**på tröskeln till
ett lågtryck**

"Vinden sätter vattnet och fiskarna i rörelse, regn bryter vattenytan och tämjer fiskarna."

Bästa årstiden:

hösten

"Fiskarna i våra nordliga vatten förbereder sig inför vintern genom att tanka näring – de är hungriga och som allra godast."

Bästa tiden på dygnet:

gryningen

"Soluppgången väcker fiskarna och de är hungriga efter nattens vila."

Varm och torr sommar

Bottenlevande fiskar råkar i knipa då syreförhållandena i sjöarna försämras. Många mörtfiskar blir tvungna att leta botten djur som näring i grundare vatten. Laxfiskarna, som helst undviker varma ytvatten, ger sig av ner i den svalare bottenvattenmassan.

Vårlekande fiskarter, såsom mörtfiskar, gös, abborre och gädda, drar däremot nytta av en varm sommar. Då föds livskraftiga årsklasser som påverkar fiskpopulationernas förekomst till och med flera år efter den varma perioden och producerar bestånd som kan fiskas under flera år framåt.

Kall och regnig sommar

I regel är fiskar, som ju är växelvarma djur, väl anpassade till kalla förhållanden. För fiskar är det lättare att simma från varmt till kallt vatten än vice versa.

Reproduktionen och ynglens överlevnad kan misslyckas för vårlekande fiskarter om sommaren är kall, medan laxfiskar klarar sig bättre i svalt vatten.

Källa: Ari Saura och Meri Kallasvuo, Naturresursinstitutet, Kalat ja poikkeukselliset säät

Så här förebygger du KRÄFTPEST

KRÄFTPEST OCH SIGNALKRÄFTANS SPRIDNING UTGÖR HOT MOT FLODKRÄFTAN SOM BLIVIT STARKT HOTAD. VARJE FISKARE KAN BIDRA TILL ATT AVHJÄLPA SITUATIONEN.

Flodkräftan är en ursprunglig art i vattnen i södra Finland. Den hotas av kräftpest och signalkräftans spridning. Signalkräftan är en främmande art, som importerades till Finland från Nordamerika 1967 för att ersätta flodkräftbeståndet som utrotats av kräftpesten och inte längre stod att rätta.

Signalkräftan bär i allmänhet på kräftpest i sitt skal. Därför är det viktigt att aldrig flytta signalkräfter från ett vatten till ett annat eller plantera ut dem. Även flyttning av fångstredskap och båtar från ett vatten där det finns signalkräfter till ett annat vatten utgör alltid en risk och kräver försiktighetsåtgärder.

Varje fiskare kan bidra till att förhindra kräftpestens spridning. Den viktigaste åtgärden är att desinficera, torka eller djupfrys alla redskap som används vid fiske innan de flyttas mellan olika delar av ett vatten eller till ett annat vatten. Om du fiskar i flera vatten är det också viktigt att låta båten torka ordentligt

i solen eller att ångtvätta den innan du flyttar den. Kom också ihåg att tömma slagvattnet ur båten innan du flyttar den.

Betet ska komma från det vatten där du har för avsikt att fiska kräftor. Om betet kommer från ett annat vatten ska det djupfrysas i tre dygn innan det används. Kräfter får hållas i sump endast i det vatten där de har fiskats.

Flodkräftan förekommer fortfarande i vatten som uppfyller artens levnadsbetingelser, framför allt i små bäckar och sjöar i östra och norra Finland, där det är möjligt att dra nytta av och skydda beståndet framgångsrikt.

Kräftstrategin kräver åtgärder

En kräftstrategi har gjorts upp för att främja flodkräftans livskraft och öka nyttjandet av signalkräftan. Strategin uppdateras nästa år. I strategin ingår tiotals åtgärder för att förbättra situationen.

SIGNALKRÄFTA

FLODKRÄFTA

Så här skiljer du mellan signalkräfta och flodkräfta

Signalkräftans klor är rundare och större än flodkräftans. Kräften har vita eller turkosa, ljusa fläckar vid klornas förgrening. Fläcken syns emellertid inte alltid på små signalkräfter. Signalkräftans skal är helt slätt. Flodkräftans skal är täckt av små vårtor och gropar, som gör skalet lite strävt. I skåran mellan huvudskölden och ryggskölden på sidorna har flodkräftan en vass tagg och en rad av vårtor som känns tydligt.

– Skötseln av kräftbestånden ska tas med i fiskeriområdenas planer för nyttjande och vård, och genomförandet av planerna ska skötas regionalt, kräver **Jorma Kirjavainen**, som är ordförande för strategins uppföljningsgrupp.

Enligt Kirjavainen bör allt fler flodkräftor planteras ut. Dessutom är det viktigt att se till att vattenkvaliteten och förhållanden är lämpliga för kräftorna. Utplantering av flodkräftor kräver alltid tillstånd.

– Det finns fortfarande moderkräftsjöar, om vi bara vidtar åtgärder, säger Kirjavainen.

För närvarande pågår ingen praktisk kräftforskning, men det vore absolut nödvändigt med tanke på skyddet, uppföljningen och utredningen av orsakerna till kräftpest, önskar **Esa Erkamo**, forskare vid Naturresursinstitutet. Med medel från fiskevårdsavgiften finansieras bland annat provfiske efter kräftor för att utreda beståndens storlek och utplantering för att stärka flodkräftbestånden.

Kom ihåg det här när du fiskar kräftor

- Alla 18–64-åriga kräftfiskare ska betala fiskevårdsavgiften.
- Tillstånd av vattenområdets ägare krävs alltid för kräftfiske.
- Läs mer på ahven.net → fiske → kräftfiske

Det är förbjudet att flytta och plantera ut signalkräftor. Att bryta mot förbudet kan bli ödesdigert för den känsliga flodkräftan.

Värdefull art trots sitt rykte

Signalkräftan är en kontroversiell art. Trots att signalkräftan är en främmande art som sprider kräftpest och hotar den endemiska flodkräftan är Finlands kräfthushållning beroende av arten.

Den årliga kräftfångsten har varit i genomsnitt cirka 3,1 miljoner kräftor, av vilka flodkräftan numera utgör mindre än tio procent. Siffran är mindre än den var 1986–1997, då nästan inga signalkräftor ännu fiskades. Enligt forskare **Esa Erkamo** vid Naturresursinstitutet beror detta sannolikt på att fisket efter signalkräfta inte har kunnat ersätta den minskning av flodkräftbeståndet som kräftpesten orsakade.

Signalkräftan trivs utmärkt i de stora vattendragen i södra Finland. Effektivt, ansvarsfullt fiske efter signalkräfta skapar tillfällen till kommersiell verksamhet. Finland har dispens från EU att fiska den främmande arten, eftersom vår kräfthushållning är beroende av signalkräftan. Signalkräftan är den tredje viktigaste arten för kommersiellt fiske i våra insjöar.

Kräftan kan än en gång bli en exportprodukt, precis som i början av 1900-talet, tror **Jorma Kirjavainen**, ledande fiske-riexpert vid NTM-centralen.

– Fritidsfiske efter kräftor räcker inte till för ett effektivt nyttjande och begränsning av signalkräftbeståndet; det kräver behövs kommersiellt kräftfiske, instämmer Esa Erkamo.

ERÄLUVAT.FI

Tillstånd – en investering i naturen

Fiskfakta

- I Finland finns det över 100 fiskarter, varav cirka 70 lever här permanent.
- Av våra fiskarter kan ålen bli äldst, drygt 70 år till och med. Fiskens ålder kan fastställas med hjälp av antalet årsringar på fjällen (Ahven.net - > Fakta om fisk).
- Inhemsk fisk är hälsosam och miljövänlig mat.

FISKNYHETER

NTM-CENTRALERNA GODKÄNNER PLANERNA FÖR NYTTJANDE OCH VÅRD

Fiskeriområdenas planer för nyttjande och vård behandlas vid NTM-centralerna under 2022. Arbetet inleddes i januari och de första besluten fattas i juni. En del av besluten fattas först i höst. Om NTM-centralen vill ha kompletteringar eller vidare beredning av planerna kan beslutsprocessen pågå till 2023.

Enligt lagen om fiske (379/2015) ska varje fiskeriområde utarbeta och ta i bruk en plan för nyttjande och vård för sitt område. Planen ska trygga en uthållig och mångsidig avkastning och ett hållbart och mångsidigt nyttjande av områdets fiskresurser samt fiskresursernas biologiska mångfald. Med planen för nyttjande och vård främjar man också fritidsfiskets och det kommersiella fiskets verksamhetsbetingelser. Planerna godkänns av NTM-centralerna.

Olika parter kommer att höras i förfarandet för godkännande av planerna. NTM-centralerna ger dessutom andra parter tillfälle att påverka planens innehåll.

NTM-centralerna lägger ut en offentlig delgivningshandling och en begäran om utlåtande på sin webbplats under adressen www.ely-keskus.fi/sv/kuulutukset för varje plan för nyttjande och vård under behandling.

Kod
Betald
Tillståndshavare
Adress

FISKEKORT 2022

Mål Fiskevårdsavgift
Tillståndstyp Fiskevårdsavgift / 2022
Giltighet Giltig till 31.12.2022

DEN LILLA FISKARENS EGET KORT

Du behöver inte betala fiskevårdsavgiften ännu, men det är trevligt att ha med kortet på fisketuren. Skriv ditt namn och kanske kompisarnas namn på kortet.

Klipp ut fiskekortet och laminera det för bättre hållbarhet.

ERÄLUVAT.FI

TACK
FÖR ATT DU
INTE LURAR
ANDRA ÄN
AR.
ERÄLUVAT.FI

Fiskevårdsavgifter används till att förvalta fiskevatten och fiskbestånd samt övervaka fisket och erbjuda fiskerådgivningstjänster.
Fiskevårdsavgiften är personlig. Vid en inspektion ska fiskekortet eller ett kvitto visas upp på papper eller i elektronisk form.
Var beredd att bevisa din identitet. Även under 18-åringar och 65 år fyllda ska på begäran kunna bevisa sin ålder.